

اخبار و مسائل مهم کارگری در هفته های اخیر

مهرنوش موسوی Mehrnousch@aol.com

مبارزه علیه فقر و بی حقوقی، استثمار و خشونت اسلامی سرمایه داران در صحن کارخانجات، محلات کارگری و در شهرهای مختلف ادامه دارد. علیه اخراج، علیه دستمزدهای پرداخت نشده و علیه بی حقوقی مطلق که زندگی میلیونها نفر از کارگران و خانواده هایشان را در معرض نیستی کامل قرار داده است، این اعتراض و این مبارزه جریان دارد. درست در شرایطی که رژیم اسلامی میلیونها دلار صرف سرپا ماندن حکومت کثیف خود میکند، فساد و بچاپ بچاپ مالی پای بالاترین مقامات حکومت را در دعوای خودشان به میان کشیده است، کارگران در معرض گرسنگی، تباهی جسمی و روحی خود و خانواده و کودکان و هست و نیستشان قرار دارند. این کارگران و مردم ایران هستند که توان این بختک اسلامی به قیمت تباهی زندگی آنها داده شده است. بسیاری از کارگران چنانچه به نمونه هایی از آن در خود این نوشته نیز برمیخورید دست به خودسوزی و خودکشی در اثر نداری و گرسنگی و فقر میزنند و جنبش و طبقه کارگر ایران را با مصیبت خودکشی کارگری در ماهها و دوران اخیر مواجه کرده اند.

در اعماق جامعه ایران اما، یک جنبش عظیم ضد سرمایه داری و ضد فقر و فلاکت برای مقابله با این تباهی در جریان است. با وجود سرکوب خشن و وحشیانه، دستگیری و کتک و زندان کارگران، با وجود خستگی و گرسنگی و حتی تلاش جریانهایی درون حکومت برای به سازش کشاندن مبارزه کارگران، جریان سوسیالیستی و کمونیستی کارگری هر روز بر علیه این اوضاع مبارزه، اعتصاب، تحصن و اعتراض را در دستور خود قرار داده است. نوشته اخیر گردآوری و تأکیدی بر اهمیت نکاتی در اعتراضات کارگری و مسائل مهم جنبش در چند هفته اخیر است. بدون شک و بدون تردید، این اعتراضات و این مبارزات در برگیرنده و تصویر دهنده کل آنها نیست. خفقان و سرکوب شدید اسلامی مانع انعکاس و جلوه قدرت و اعتراض و مبارزه کارگران است. این یک بولتن گزارشی، خبری و بعضاً تفسیری است. امیدوارم از این پس بتوانم فرمت آن را نیز بهبود ببخشم.

اعتراضات و مبارزات کارگری

قند میاندوآب:

لشکر محمد رسول الله به کارگران حمله و نماینده اعتصاب را دستگیر کرد. دهها کارگر مجروح و

زخمی شدند.

یکی از اعتراضات برجسته دو هفته اخیر اعتراض و مبارزه کارگران قند میاندوآب بود. کارگران قند میاندوآب که تعداد آنها به گفته خبرگزاریهای رسمی رژیم بالغ بر ۴۰۰ نفر میشد در هفته اول آذر ماه امسال دست به اعتصاب زدند. علت اعتصاب کارگران این بود که رئیس کارخانه بعد از طرح کمیته طرح طبقه بندی مشاغل، پایین ترین سطح را برای پرداخت پول به کارگران انتخاب کرده بود. حمید شگری فرماندار میاندوآب گفته بود که رئیس کارخانه «دیمی و شانسی» طبقه بندی مشاغل را انتخاب کرده است. طرح طبقه بندی، سوابق، سنوات و

سختی کار از جمله موضوعات این اعتراض کارگری بود.

فرماندار میاندوآب و نیروهای رژیم پس از شنیدن خبر این اعتراض بلافاصله در جمع کارگران حاضر شده و ۲ ساعت فرماندار مشغول راضی کردن کارگران بود. او قول داد که به خواسته‌های کارگران رسیدگی میکند. روز ۸ آذرماه علیرغم قول و قرار فرماندار میاندوآب و عدم اطمینان و اعتماد کارگران به او، اعتصاب و اعتراض کارگران ادامه یافت. شب، کارگران در محل مسجد کارخانه و محل اعتراض مانده و اعلام کردند که تا تحقق خواسته‌هایشان دست از اعتصاب نمیکشند. ساعت ۱ نیمه شب نیروهای لشکر محمد رسول الله رژیم به کارگران حمله کرده و به سرکوب وحشیانه کارگران اعتصابی پرداختند. عده زیادی از کارگران در جریان این حمله وحشیانه رژیم و نیروهای محمد رسول الله به شدت مجروح و زخمی شدند. در عین حال نیروهای نظامی و پلیسی رژیم، نماینده کارگران به نام آقای مرادی را به جرم رهبری اعتصاب بازداشت و دستگیر نمودند. خود روزنامه‌های حکومت نوشتند که اعتصاب کارگری میاندوآب به یک تجمع سیاسی بدل شد. در این تجمع اعتراضی و متعاقب آن کارگران مطالبه آزادی زندانیان سیاسی و رسیدگی به مطالبات و خواسته‌های کارگری را مطرح کردند. از ادامه مبارزه کارگران قند میاندوآب هنوز خبر دیگری در دست نیست.

دوچرخه سازی قوچان:

اگر به خواسته‌های ما رسیدگی نکنید تحصن را به وسط شهر میکشیم، خانواده هایمان را به محل

تحصن می آوریم !

بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران مجتمع دوچرخه سازی قوچان از اوائل آذرماه امسال دست از کار کشیده و در محل این کارخانه در حال اعتصاب و اعتراض به سر میبرند. خواسته‌های کارگران مجتمع دوچرخه سازی قوچان جلوگیری از اخراج و تعویض و تغییر مدیریت کارخانه اعلام شده است. جالب این است که کارگران دوچرخه سازی اعلام کرده اند اگر جواب خواسته‌های کارگران داده نشود، آنها به همراه خانواده های خود تحصن و تجمع کارگری را به وسط شهر قوچان کشانده گسترش خواهند داد.

کارگران اعتصابی در مصاحبه با یکی از خبرنگاران ایسنا گفتند که از چندی پیش مسئولان کارخانه به بهانه بالا بودن هزینه مجتمع و سعی در کاهش آن اقدام به اخراج کارگران کرده اند. این در حالی است که پس از اخراج کارگران حقوق و مزایای کارگران اخراجی را به کارشناسان کارخانه اختصاص داده اند. مدیریت مجتمع اعلام کرده است که تا آخر امسال ۳۰۰ کارگر اخراج خواهند شد.

فرماندار و سایر مقامات حکومت خواهان پایان یافتن تحصن و تقاضای فرصت یک ماهه برای حل مشکلات کارگران شد.

الیاف خراسان:

کارگران رژیم را وادار به بازداشت سهامدار کارخانه کردند

کارگران الیاف خراسان در جاده مشهد، روز ۱۱ آذر ماه در اعتراض به عدم پرداخت حقوقهای معوقه و خبر تعطیلی و اخراج کارگران دست به اعتراض و برپایی یک تجمع کردند. کارگران گفتند که بیش از ۳ ماه است که حقوقهای خود را دریافت نکرده اند.

بلافاصله پس از شنیدن خبر اعتراض فرماندار، رئیس دادگستری و فرمانداری انتظامی رژیم در محل حاضر شده و با چاپلوسی به کارگران میگفتند که به خواسته‌های آنها رسیدگی خواهند کرد. زیر فشار کارگران آنها یکی از سهامداران کارخانه را در محل بازداشت کرده و قول دادند که به خواسته‌های آنان رسیدگی میکنند.

لوله سازی خوزستان:

اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها

روز سوم آذرماه کارگران لوله سازی خوزستان در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها دست به اعتراض زدند. طی چند ماه

اخیر این چندمین بار است که متعاقب هم کارگران لوله سازی خوزستان به اعتراض و مبارزه علیه عدم پرداخت دستمزدها دست به اعتراض میزنند. بعضی از اعتراضات کارگری این مجتمع کارفرما و دولت را مجبور به پرداخت حقوقهای معوقه نموده است.

کارگران در این تجمع اعتراضی اعلام کردند که با نماینده ولی فقیه و امام جمعه ملاقات خواهند کرد. ۸۰۰ نفر در لوله سازی خوزستان به مدت ۸ ماه است که از دریافت حقوق محروم بوده است. تجمعات اعتراضی کارگران و عدم پرداخت حقوق کارگران موضوع بحث نمازهای جمعه این استان است.

معدن سنگرود لوشان:

تجمع اعتراضی کارگران، خاتمی طبق معمول به کارگران دروغ گفت

حدود ۱۵۰ نفر از کارگران شرکت کامجویان وابسته به معدن سنگرود در روز ۷ آذرماه در مقابل در شرکت اصلی البرز غربی دست به یک تجمع اعتراضی زدند. علت این اعتراض یکی عملکرد مسئولین این شرکت و مسئله خطر تعطیلی و اخراج کارگران بود.

خاتمی در سفر خود به رودبار در روزهای قبل از اعتصاب قول داده بود که مشکلات و مسائل کارگران را که زمزمه تعطیلی شرکت و معدن از آن بگوش میرسید را پیگیری میکند. به گفته کارگران قول خاتمی دروغی بیش نبود. به گفته خبرگزاریهای حکومت در این شرکت کارگران روزمزدی و قراردادی را با قول مساعدت و پرداخت معوقات راضی به تصویب حساب و امضاء اخراج خود نموده اند.

کفش غزال درود:

کارگران اخراجی دست به تجمع و اعتراض زدند

روز ۹ آذر ماه ۲۵۰ نفر از کارگران اخراجی کارخانه کفش غزال درود در اعتراض به اخراج و تعطیلی کارخانه در مقابل محل صندوق حمایت از فرصتهای شغلی دست به برپایی یک تجمع اعتراضی زدند. از اوایل سال ۸۱ تمام شرکتهای وابسته به صندوق حمایت از فرصتهای شغلی تعطیل شده است. رئیس صندوق حمایت از فرصتهای شغلی و رئیس حراست این دفتر مانع ملاقات نمایندگان کارگران شد. در چند ماهه اخیر اعتراض و مبارزه و تجمع کارگران بیکارسازی شده افزایش یافته است. اعتراضات کارگران بیکار کرمانشاه و همچنین آمل قبلاً هم از رادیو انترناسیونال و هم در نشریات حزب کمونیست کارگری ایران انعکاس یافته بود.

کارگران شهرداری اروندکنار آبادان:

جمع آوری طومار علیه عدم پرداخت دستمزد

کارگران و کارکنان شهرداری اروندکنار آبادان در روز ۴ آذرماه با جمع آوری یک طومار اعتراضی به عدم پرداخت حقوقهای خود اعتراض کردند.

کارگران گفتند که ماههاست که تعداد زیادی از کارگران دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند. در این طومار اعتراضی، کارگران خواستار پایان دادن به نقض حقوق خود، پرداخت حقوقهای معوقه شدند. در بخشی از طومار کارگران گفته اند که علیرغم قول شهردار حکومت در این شهر و مقرر شدن پرداخت حقوقها تا ۲۰ آبانماه، هنوز حتی حقوق معوقه یک ماه نیز پرداخت نشده است.

چیت سازی گیلان:

تفرقه در صفوف کارگران به قدرت اعتصاب و مبارزه آنها ضربه زد

روز ۷ آذرماه ۴۰۰ تن از کارگران چینی سازی گیلان در اعتراض به بی حقوقی و طلب دستمزدهای معوقه و مقابله با اخراج دست به اعتراض و مبارزه زدند.

در جریان اعتراض، کارگران به دو دسته تقسیم شده، عده ای خواهان ادامه اعتصاب و عده ای از کارگران خواهان توقف آن بودند. در این رابطه حتی کار به نزاع میان کارگران کشیده شد. کارگران میخواستند روز یکشنبه و دوشنبه در مقابل اداره کار استان و استانداری تجمع کنند که به دلیل عدم دسترسی به وسیله نقلیه موفق نشدند.

کانون شوراهای اسلامی کار تظاهرات کارگران را در ۱۶ آذر لغو کرد!

کانون شوراهای اسلامی کار به بهانه تغییر سقف غیبت غیر موجه کارگران از ۱۰ روز در سال به ۳۵ روز در طی مدت ۵ سال، با چالوسی و خودشیرینی اعلام تظاهرات در روز ۱۶ آذر را لغو و طی نامه ای از سازمان تأمین اجتماعی و سایر مقامات دولت قدردانی و تشکر کرد. کانون شوراهای اسلامی کار، به هزار و یک ترفند میکوشد، اعتراض و مبارزه کارگران را کنترل و مهار کند. در عین حال در جریان سرکوب اعتراضات کارگری جایش همیشه در کنار نیروهای ویژه سرکوب اعتراضات کارگری رزرو شده است.

خودکشی کارگری

در شرایطی که اعتراض و مبارزه علیه اخراج، دستمزدهای پرداخت نشده و مقابله جمعی با فقر و تباهی وجود دارد، متأسفانه تعدادی از کارگران در اثر نومیدی دست به خودکشی و قربانی کردن خود میزنند. خودکشی کارگری یکی از آثار مصائب ناشی از فقر و تباهی تحمیل شده از سوی رژیم اسلامی سرمایه داران به طبقه کارگر است. در کنار روی آوری فرزندان و کودکان کارگران به کارهای سخت و طاقت فرسا، ترک تحصیل و مدرسه، رواج تن فروشی به خاطر تهیه یک لقمه نان، رواج بیماریهای روحی و از هم پاشیدگی خانوادگی، سرکردن در خیابان و کارتن خوابی، چند شغلی و بسیاری مصائب و مشکلات دیگر، پدیده خودکشی کارگری هم به این لیست اضافه شده است. در اینجا به چندین نمونه خبر خودکشی کارگران اشاره میکنم.

روز ۶ مهرماه یک کارگر کارخانه چیت تهران به خاطر نیاز به ۲ هزار تومان پول برای مساعده، یعنی فقط نزدیک ۳ دلار در طبقه فوقانی کارخانه خودش را حلق آویز میکند.

۱۶ آبان ماه یک کارگر ۲۶ ساله در مقابل اداره کار کرمانشاه با منفجر کردن یک نارنجک دستی روی سینه خودش به خاطر ناراحتی از بیکاری و اخراج به زندگی خود پایان میدهد.

دبیر اجرایی خانه کارگر در زنجان در مصاحبه خود با روزنامه کیهان به تاریخ ۱۹ آبانماه اعلام کرد که هستند کارگرانی از کارخانه آکنا که به خاطر عدم دریافت حقوق ۸ ماهه خود و مشکلات ناشی از عدم پرداخت بدهیها و و اقساط و اجاره خانه و اقساط خود و حتی مایحتاج زندگی اقدام به خودکشی کرده اند.

۲۱ آبانماه یکی از کارگران معترض ریسندگی مهیار در یک تجمع اعتراضی کارگران این کارخانه به خبرنگاران گفت که: کارگران ریسندگی مهیار اصفهان ۱۱ ماه است حقوق نگرفته اند. دونفر از همکاران ما در چند روز گذشته دست به خودکشی زده اند. ۲ نفر از خانه فرار کرده و خانواده ۲ نفر از کارگران طی همین مدت کوتاه متلاشی شده است.

بیکاری و فقر زن

زندگی و موقعیت زنان کارگر، چه به عنوان زنان خانه دار و جزو خانوارهای کارگری و چه به عنوان زنان شاغل در کارخانه از جنبه فشار غیر قابل تحمل بر آنها غیر قابل تصور است. همچنین مسئله بیکاری و اخراج یک هیولای هولناک در مقابل زندگی زنان است، هیولایی که تحمل خشونت در خانواده را به دلیل عدم تأمین مالی موجب شده و تازه این یکی از مظاهر مشقات ناشی از آن است.

زنان سرپرست خانواده و خانواده های تک سرپرستی از این جهات بسیار تحت فشار قرار دارند. مسئله پرورش و نگهداری کودکان از یکسو، بیکاری و اخراج، زنانه مردانه بودن بازار فروش نیروی کار و فشار مردسالاری و خشونت اسلامی، عدم

آموزش زنان و تبدیل آنها به نیروی متخصص، عدم برابری دستمزدها و کلیه مسائل و ستمی که بویژه بر زنان در جامعه می‌رود از سوی دیگری این فشار را دو برابر کرده است.

نرخ بیکاری زنان زیر ۲۵ سال بر اساس آمار رسمی خود حکومت که حتی دارای تحصیلات متوسطه هم هستند به بیش از ۷۰ درصد می‌رسد. در سال ۷۵ در گروه سنی ۱۵ تا ۱۹ سال بیش از ۶۰ درصد نرخ بیکاری وجود داشته که با توجه به ورود هر ساله هزاران تن از زنان و دختران جوان به بازار کار این آمار سیر صعودی داشته است. بر اساس گزارش اقتصادی بخش خبری ایسنا نرخ بیکاری زنان از سال ۵۵ به بعد همواره ۱۰،۵ تا ۲ برابر نرخ بیکاری مردان بوده است.

بیکاری در میان زنان بطور بسیار برجسته ای بیکاری جوان نامیده می‌شود. یعنی موج بیکاری را نسل جوان زنان درنوردیده است. در سال ۷۵ بر اساس آمار خود دولت ۶۵ درصد زنان بیکار در گروه سنی ۱۵ تا ۲۴ سال قرار داشتند. طی سالهای ۷۵ تا ۷۸ نرخ بیکاری زنان دارای آموزش عالی نیز بیش از ۳ برابر شده و در سال ۷۵ به نزدیک ۱۵ درصد رسیده است. اینها در حالی است که خود نرخ مشارکت زنان در جامعه در مقابله با فقر و برای کمک هزینه خانواده و سرپرستی آن بویژه در گروه سنی ۳۰ تا ۴۹ در بالاترین میزان قرار داشته است. بیکاری و فقر یکی از عوامل فرار دختران، تلاش فردی برای بهبود و سرپا نگه داشتن زندگی، تن فروشی و تن دادن به ازدواج اجباری است. بدون تردید در این زمینه جا دارد که گزارشات و ماتریال مفصلی تهیه نمود.

بحث شورای ملی کار چیست؟!

یکی از مسائل و مباحث چند هفته اخیر طرح شوراهای ملی کار است. ماجرا از اینجا شروع شد که در اوائل آذر ماه هیئت بازدید کننده و نماینده سازمان بین المللی کار در پایان سفر خود طی گزارشی وضعیت و بی حقوقی کارگران ایران در زمینه تشکل های موجود اسلامی به اسم کارگران را مورد انتقاد قرار داد. در این گزارش گفته شده بود که در ایران آزادی و حق تشکل کارگری وجود ندارد. چند روز پس از انتشار این گزارش و در هماهنگی با نمایندگان آی ال او وزارت کار ایران اعلام کرد که قانون انتخابات شوراهای اسلامی کار تغییر خواهد کرد. این خبر و گزارش آی ال او مورد اعتراض و واکنش تند خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار قرار گرفت.

ایسنا به نقل از محسن خواجه نوری معاون روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی نوشت که: «در شش ماه دوم سال گذشته با بررسی انطباقی مقابله نامه های سازمان بین المللی کار و نتایجی که با اجرای چندین ساله قوانین به آنها رسیده بودیم، لزوم تغییر قانون شوراهای اسلامی کار احساس شد. بر طبق این بررسی های انجام شده باید در مقررات انتخابات تشکل های کارگری تغییراتی ایجاد شود و در آینده شاهد تغییراتی در قانون انتخابات شوراهای اسلامی کار خواهیم بود.»

پیروز سعادت‌ی مدیر کل روابط بین المللی وزارت کار در گفتگو با خبر نگار اقتصادی ایسنا در هفته گذشته گفت: «تشکیل شورای ملی کار به معنای برگزاری انتخابات آزاد برای تشکلهاست. یعنی انتخاباتی که تمام کارگران در آن شرکت دارند تا با از میان رفتن بحث اکثریت و اقلیت وفاق ملی در این شورا شکل بگیرد.

او تشکیل شورای مشاوره ملی کار را برگرفته از اصل سه جانبه گرایی با انتخابات آزاد نمایندگان کارگران و کارفرمایان ارزیابی کرده که تعاملات کارگری و کارفرمایی را در راستای اصلاحات اقتصادی و سیاسی هدایت کند. شورای سه جانبه ملی بعد از مشورت با جوامع کارگری و کارفرمایی و نشست با نمایندگان سازمان بین المللی کار به عنوان الگوی سایر کشورهای عضو این سازمان در ایران تشکیل شده است.»

اینکه هدف از تشکیل شوراهای ملی کار و ساختار آن چیست بحثهایی است مهم که میتوان و باید در فرصت دیگری به آن پرداخت.